

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010042
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7715010042.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. ml. a spol., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. ml. proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/12/2015 zo dňa 24.1.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietla odvolanie obžalovaného A. B. ml.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 1T/12/2015 zo dňa 24.1.2023 bol obžalovaný A. B. A., nar. X.X.XXXX, bytom A., C. D. XXX/XX, uznaný za vinného z dvojnásobného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. účinného do 26.7.2012 v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. účinného do 26.7.2012, na tom skutkovom základe, že

dňa 04.10.2011 v čase okolo 01.50 h. v A. E. F. G., za záhradou rodinného domu D. X, bezdôvodne fyzicky napadol poškodeného A. H. a jeho brata poškodeného A. H. a to tým spôsobom, že keď vyšiel poškodený A. H. za záhradu ich rodinného domu upozorniť obžalovaného A. B. I., ktorý tade chodil so psom, aby si svojho psa zatvoril, pes začal poškodeného A. H. napádať, tento sa bránil útokom psa kopaním a uvidel, že sa k ním blíži obžalovaný A. B. ml. s drevenou palicou dlhou asi 1 meter o priemere asi 5-6 cm, kde vtedy obžalovaný A. B. I. poškodeného A. H. bezdôvodne udrel rukami a vodítkom do oblasti tváre, hneď nato obžalovaný A. B. ml. drevenou palicou udrel odzadu poškodeného A. H. do oblasti hlavy, úder palicou skĺzol na jeho pravé rameno, poškodený A. H. pocítil veľkú bolesť v ramene a ostal otrasený, kde v tom čase k nim prichádzal na pomoc poškodený A. H., ktorého obžalovaný A. B. ml. chytil rukami za mikinu, začal s ním točiť a pravou rukou ho udrel do tváre, do oblasti nosa, následkom čoho poškodený A. H. otrasený spadol na zem, keď sa chcel zo zeme postaviť, obžalovaný A. B. ml. drevenou palicou silno udrel poškodeného A. H. do oblasti ľavého kolena, poškodený A. H. sa už nedokázal postaviť, vtedy do neho obžalovaný A. B. ml. ešte kopol minimálne dvakrát nohou do oblasti hlavy a tela,

čím týmto podľa vypracovaného znaleckého posudku utrpel poškodený A. H. zranenia a to: pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, zlomeniny nosovej kosti s posunom, pomliaždenie ťažšieho stupňa kolenného kĺbu, roztrhnutie vnútorného postranného väzu, roztrhnutie skríženého kolenného väzu, poranenie vnútorného menisku ľavého kolena, s dobou nevyhnutného liečenia v trvaní dvanásť až šesťnásť týždňov, a poškodený A. H. utrpel zranenia a to: pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu a vykĺbenie ramennej kosti liečené operáciou s dobou nevyhnutného liečenia v trvaní najmenej dvanásť týždňov.

Za to bol obžalovanému A. B. ml. podľa § 155 ods.1 Tr.zák. úč. do 26.7.2012 s použitím § 39 ods.1, § 41 ods.2, § 36 písm.l), § 37 písm.h), § 38 ods.2 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. úč. do 26.7.2012 bol výkon trestu odňatia slobody podmienené odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. úč. do 26.7.2012 bola určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd uložil obžalovanému A. B. ml. povinnosť nahradiť poškodeným: A. H., nar. X.X.XXXX, bytom A., G. XXXX/X škodu vo výške 4.230 €; A. H., nar. XX.X.XXXX, bytom A., J. XXXX/XX, škodu vo výške 4.538 €, K. L. M., N.. O. XX, XXX XX G., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 2674,62 €.

Podľa § 288 ods.2 Tr.por. odkázal poškodeného A. H. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 285 písm.b/ Tr.por. súd oslobodil obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom A., C. XXX/XX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce pre skutok kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 04.10.2011 v čase okolo 01.50 h. v A. E. F. G., za záhradou rodinného domu D. X, bezdôvodne fyzicky napadli poškodeného A. H. a jeho brata poškodeného A. H. a to tým spôsobom, že keď vyšiel poškodený A. H. za záhradu ich rodinného domu upozorniť obžalovaného A. B. st., ktorý tade chodil so psom, aby si svojho psa zatvoril, pes začal poškodeného A. H. napádať, tento sa bránil útokom psa kopaním a uvidel, že k nim sa blíži obžalovaný A. B. ml. s drevenou palicou dlhou asi 1 meter o priemere asi 5-6 cm, kde vtedy obžalovaný A. B. I. poškodeného A. H. bezdôvodne minimálne dvakrát udrel vodítkom do oblasti tváre, hneď nato obžalovaný A. B. ml. drevenou palicou udrel odzadu poškodeného A. H. do oblasti hlavy, úder palicou skĺzol na jeho pravé rameno, poškodený A. H. pocítil veľkú bolesť v ramene a ostal otrasený, kde v tom čase k nim prichádzal poškodený A. H., ktorý sa snažil obžalovanému A. B. A.. drevenú palicu z rúk vytrhnúť, čo sa mu aj podarilo, ale vtedy ho obžalovaný A. B. ml. chytil rukami za mikinu, začal s ním točiť a pravou rukou ho udrel do tváre, do oblasti nosa, následkom čoho poškodený A. H. pustil drevenú palicu a otrasený spadol na zem, keď sa chcel zo zeme postaviť, obžalovaný A. B. ml. zdvihol drevenú palicu a silno udrel poškodeného A. H. do oblasti ľavého kolena, poškodený A. H. sa už nedokázal postaviť, vtedy do neho obžalovaný A. B. ml. ešte kopol minimálne trikrát nohou do oblasti hlavy, čela a do ľavého boku, zároveň s týmto útokom obžalovaný A. B. st., keď videl, že poškodený A. H. je otrasený, toho minimálne trikrát udrel rukou do ľavej časti tváre pod ľavé oko a následne do neho minimálne trikrát kopol nohami, čím týmto podľa vypracovaného znaleckého posudku utrpel poškodený A. H. zranenia a to ložiskové pomliaždenie hlavy, trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunom, pomliaždenie mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavého kolena, porušenie pobočného vnútorného väzivového pruhu ľavého kolena - lig. kollaterale mediále genus 1 sin., zakrvácanie - prítomnosť krvi v ľavom kolene - hemartros genus 1 .sin., s dobou liečenia a dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní od 04.10.2011 do 23.07.2012, teda 9 mesiacov, a poškodený A. H. utrpel zranenia a to, vykĺbenie hlavice pravej ramennej kosti z ramenného kĺbu s oslabením prednej kĺbovej steny a porušením šľachy dvojhlavého svalu a ložiskové pomliaždenie mäkkých lebečných pokrývok v záhlavnej oblasti s dobou liečenia a dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní od 04.10.2011 do 29.07.2013, teda 1 rok a 7 mesiacov,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B. ml. V písomnom odôvodnení odvolania odôvodneného prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na jednotlivé výpovede obžalovaného, svedkov, znalcov a to priebehu hlavných pojednávaní vykonaných okresným súdom. Uvedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že výsluchy poškodených sú nedôveryhodné, a to z dôvodu, že boli usvedčení z klamstva. Poškodení sa svojimi výpoveďami dostali do vlastných rozporov a rovnako tak aj rozporov s listinnými dôkazmi a lekáorskými správami. Pokiaľ ide o znalecký posudok A. A. K., tento považuje za neobjektívny a nepoužiteľný v trestnom konaní. Rovnako tak poukazuje na výpoveď poškodeného A. H., ktorý nevedel vysvetliť skutočnosť, že v lekárskej správe A. P. zo dňa 4. 10. 2011, ktorý poskytol prvotné ošetrenie, nie sú uvedené žiadne zranenia pochádzajúce od psa. Obhajoba poukazuje, že spúšťacím mechanizmom bola skutočnosť, že B. I. pristihol poškodených pri krádeži kukurice. Uvedená skutočnosť bola hneď po incidente dňa 4. 10. 2011 v čase o 01:59 a 02:10 hod. oznámená na linku 158. Podstatnou skutočnosťou na strane obžalovaných je absencia

motívu konania, ktorý by zakladal ich trestnú zodpovednosť. Ide predovšetkým o osobu obžalovaného B. A., ktorý bol zjavne v nevýhode ku poškodeným A. H. (29 rokov) a A. H. (44 rokov). Pokiaľ ide o zdravotný stav poškodeného A. H. týkajúceho sa poškodenia kolena, tento sa nevedel vyjadriť k otázke obhajcu, či už v minulosti mal liečené koleno. Na strane druhej je pravdou, že poškodený A. H. mal už v minulosti zdravotné problémy s kolenom a bol liečený. Konkrétne v roku 2010 utrpel poškodený pomliaždenie kolena, v dôsledku čoho mohlo dôjsť k natiiahnutiu kolenných väzov, ktoré mohli byť oslabené v dôsledku čoho došlo k vzniku predmetného zranenia – silou menšej intenzity. Neobstojí teda tvrdenie krajského súdu, že okresný súd sa svojvoľne priklonil k úvahe o útoku obžalovaných, resp. obžalovaného A. B. st. s prihliadnutím na samotnú výpoveď obžalovaných bez vyhodnotenia ďalších zrejmych a preukázateľných súvislostí vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Samotné výpovede obžalovaného B. I. a B. ml. si navzájom neodporovali a neboli v nich zásadné rozpory. Okrem výpovede poškodených žiadnym iným dôkazom nebolo preukázané aby obžalovaný A. B. ml. mal udierať poškodených palicou potom, čo jeden z nich mal ležať na zemi a nebránil sa. Zo záverov kontrolného znaleckého posudku vyplynulo, že doba práceneschopnosti u poškodeného A. H. bola v dobe 12 týždňov a u poškodeného A. H. 12 – 16 týždňov. Doba práceneschopnosti u A. B. st. bola tak stanovená na 5 týždňov a u A. B. A.. 4 týždne. V kontexte s uvedenými zisteniami je nevyhnutné uviesť, že v súvislosti so zisteným „miskovitým defektom“ u poškodeného A. H. a natiiahnutím kolenných väzov u poškodeného A. H. možno ustáliť, že uvádzané skutočnosti dokazujú, že na spôsobenie obidvoch zranení bola potrebná menšia intenzita sily, čo je dôležité pri posudzovaní naplnenia, resp. nenaplnenia znakov skutkových podstát trestných činov u obžalovaných. Použitie menšej sily zo strany obžalovaného A. B. A.. na spôsobenie zranení ramena, resp. kolena u poškodených, ktorí už predtým mali zdravotné problémy so zranenými končatinami má nesporne vplyv na posúdenie konania – primeranosti obrany B. st. v prípade prvotného fyzického útoku zo strany poškodených. Obhajoba je názoru, že konanie obžalovaných je nevyhnutné kvalifikovať ako nutnú obranu. Je teda nutné uviesť, že ak má byť obrana úspešná, môže a niekedy dokonca musí byť intenzívnejšia ako útok, ktorý odvracia. Zároveň však nesmie ísť o konanie alebo prostriedky zjavne neprimerané povahe a nebezpečnosti útoku. Spôsob útoku, miesto a čas útoku, t. j. či k útoku došlo na osamelom mieste, resp. v nočných hodinách, okolnosti vzťahujúce sa k osobe útočníka, t. j. pomer fyzických síl sú okolnosťami, ktoré majú vplyv na intenzitu akou sa útok odvracia. Odvolací súd neprihliadol na konkrétne okolnosti prípadu ako sú spôsob vykonania útoku, miesto a čas útoku, či došlo k útoku na osamelom mieste, resp. v nočných hodinách vrátane okolnosti vzťahujúce sa k osobe útočníka, napr. pomer fyzických síl a pod. Z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že obžalovaný A. B. ml. mal na poškodených útočiť s palicou, potom čo jeden z poškodených mal ležať na zemi a nebránil sa. Z vyššie ustálenej doby práceneschopnosti u poškodených: A. H. - 12 až 16 týždňov a A. H. - 12 týždňov na strane jednej práceneschopnosť obžalovaného A. B. st. - 5 týždňov a A. B. ml. - 4 týždne svedčí o tom, že obrana musí byť intenzívnejšia ako samotný útok. Vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Tz 169/1995 zo dňa 17. 10. 1995 vyplýva, že nutná obrana ak má byť úspešná môže a niekedy musí napadnutý použiť intenzívnejšie konanie alebo účinnejšie prostriedky, než použil útočník. Nesmie ale ísť o konanie alebo prostriedky celkom zjavne neprimerané povahe a nebezpečnosti útoku. Škoda spôsobená v obrane môže byť väčšia, ako škoda, ktorú útočník spôsobil napadnutému, alebo ktorá hrozila z jeho útoku. Nesmie však byť medzi nimi celkom zjavný nepomer. Skutočnosť, že si niekto pripraví na obranu proti hroziacemu očakávanému útoku zbraň, nevylučuje záver, že ide o nutnú obranu. Občan má právo výberu, či sa útoku vyhne, inak než použitím obrany alebo sa rozhodne brániť, lebo nikto nie je povinný ustupovať pred neoprávneným útokom na záujmy chránené Trestným zákonom. Riziko vyvolané útokom musí tak znášať útočník. Znalec K. A. C. Q. vo svojej výpovedi pripustil možnosť, že k zraneniu ramena a klena u poškodených A. H. a A. H. mohlo dôjsť po 4. 10. 2021 aj po uvedenom dátume. Reagujúc na rozsah a obsah dokazovania je zrejmé, že celé vyšetrovanie bolo od počiatku zmanipulované. Vyšetrovateľ nevykonal včas kľúčové dôkazy, ktoré navrhli vykonať obžalovaní. Samotný výsluch príslušníkov mestskej polície a štátnej polície, ktorí boli prítomní na mieste činu, vrátane vyžiadanie zvukovej nahrávky z tiesňovej linky, vykonal vyšetrovateľ s odstupom času 2,5 roka. Objektívne možno konštatovať, že predmetné dôkazy z objektívnych príčin už nebolo možné vykonať z dôvodu oslabenia pamäťovej stopy, a nearchivovania nahrávky. Zo spisového materiálu vyplynulo, že v jednom prípade mali B. postavenie obžalovaných a v druhom prípade poškodených, pričom trestné stíhanie vedené proti obvinenému A. H. a A. H. bolo zastavené z dôvodu, že konali v nutnej obrane. Reagujúc na vyššie uvedené dôvody obhajoba je názoru, že odvolací súd pochybil, keď uznesením zo dňa 28. 7. 2022 zrušil oslobodzujúci rozsudok okresného súdu a vyslovil právny názor, že obžalovaní nekonali v nutnej obrane, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c), i) Tr. por. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že obžalovaného

A. B. A.. oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom a poškodených s nárokom na náhradu škody odkáže na civilný proces.

Na podklade podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil pojmové znaky žalovaných trestných činov uvedených v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce sp. zn. 1Pv 1022/11/8807 zo dňa 2.februára 2015.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

V trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. krajský súd už opakovane konal, keď uznesením sp. zn. 7To 4/2019 zo dňa 19. decembra 2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T 12/2015 zo dňa 16. 10. 2018 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd po preskúmaní veci na podklade podaného odvolania obžalovaného zistil a dospel k záveru, že okresný súd sa dôsledne riadil vysloveným právnym názorom krajského súdu v predchádzajúcom uznesení sp. zn. 7To 25/2022 zo dňa 28. júla 2022, keď krajský súd týmto uznesením opakovane zrušil oslobodzujúci rozsudok u obžalovaných A. B. I. a A. B. ml.

Krajský súd v tomto uznesení vyslovil právny názor, čo bude úlohou okresného súdu po zrušení oslobodzujúceho rozsudku a poukázal najmä na to, že okresný súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal so spôsobom vzniku poranení u poškodených. Rovnako sa nevysporiadal so závermi kontrolného znaleckého posudku č. 7/2018 Ústavu súdneho lekárstva, a medicínskych expertíz JLF UK a UN Martin vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. V zrušujúcom uznesení krajský súd ďalej vyslovil právny názor, že konštatovanie prvostupňového súdu, že obžalovaní konali v nutnej obrane nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Znalec M. A. M. R. M., (znalec obhajoby) v záveroch znaleckého posudku konštatoval, že zranenie u poškodeného A. H. – poškodenie ramena a poškodenie kolena nemohlo vzniknúť tak, ako to popísal poškodený – úderom palice.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znalcom A. K. I. (znalecký posudok predložený poškodenou stranou) vyplynulo, že spôsobené zranenia ramena poškodeného A. H. zodpovedá mechanizmu vzniku, ako to uviedol poškodený – úderom palice, vrátane zranenia A. H. - poranenia kolena.

Zo záverov znaleckého posudku č. 092/JK/2017 vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, A. K. B. (znalecký posudok predložený obhajobou) vyplynulo, že poškodený A. H. utrpel trieštivú zlomeniu nosových kostí s posunutím úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, v záhlavovej oblasti, pomliaždenie ľavého kolena na vonkajšej strane, roztrhnutie vnútorného bočného väzu ľavého kolena, roztrhnutie predného skríženého väzu ľavého kolena s nakrvácaním do ľavého kolena, poškodenie prístredného kosáčika ľavého kolena. Mechanizmus vzniku zranení zodpovedá výpovedi poškodeného ktorý uviedol, že udretý päťou do nosa v dôsledku čoho spadol na zem a bol udretý palicou do ľavého kolena. Zranenia, ktoré utrpel poškodený A. H. boli: pomliaždenie mäkkých tkanív v záhlavovej oblasti, vykĺbenie pravej ramennej kosti v ramennom kĺbe s vpáčením okraja hlavice ramennej kosti s čiastočným poškodením úponov šliach dvojhlavého svalu ramena a nadčrňového svalu. Samotný mechanizmus vzniku vykĺbenia pravého ramena úderom palicou tak, ako to popísal poškodený je nepravdepodobný až prakticky vylúčený.

Podľa § 147 ods. 1 Tr. por. vo výnimočných a obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie alebo na preskúmanie posudku znalca môže orgán činný v trestnom konaní alebo súd pribrať na podanie znaleckého posudku znalecký ústav.

Podľa § 147 ods. 2 Tr. por., ak v príslušnom odbore alebo odvetví nie je žiadna právnická osoba zapísaná ako znalecký ústav alebo znalecký ústav zapísaný v zozname nemôže podať znalecký posudok, alebo podanie znaleckého posudku by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo nákladmi, možno do konania pribrať na podanie znaleckého posudku inú právnickú osobu, ktorá je špecializovaným vedeckým a odborným pracoviskom alebo špecializovaným odborným pracoviskom.

Podľa § 147 ods. 3 Tr. por. znalecký ústav alebo právnická osoba pribratá na podanie znaleckého posudku podľa odseku 2 je povinná spracovať znalecký posudok písomne, v ktorom uvedie osoby, ktoré sa na spracovaní znaleckého posudku podieľali, a ich prípadné rozdielne závery. Ak pri spracovaní znaleckého posudku dospeli k zhodným záverom, určí sa v znaleckom posudku osoba, ktorá môže byť ako znalec vypočutá na účely trestného konania.

V záujme objektivizácie odlišných záverov znaleckých posudkov predložených procesnými stranami prvostupňový súd pribral do konania Ústav súdneho lekárstva, a medicínskych expertíz JLF UK a UN Martin, ktorý vypracoval kontrolný znalecký posudok.

Zo záverov znaleckého posudku č. 7/2018 vypracovaný Ústavom súdneho lekárstva a medicínskych expertíz UK Martin vyplýva, že poškodený A. H. utrpel poranenia: vykĺbenie pleca pravej ramennej kosti s miskovitým defektom na hlavici ramennej kosti s poškodením úponov šliach dvojhlavového svalu a šliach nadtrňovitého svalu, pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti. Poškodený A. H. utrpel: trieštivú zlomeninu nosových kostí a posunom periférnych úlomkov, pomliaždenie ľavého kolena, pomliaždenie mäkkých tkanív v záhlavovej oblasti, roztrhnutie predného skríženého väzu ľavého kolena so zakrvácaním do kolena, roztrhnutie vnútorného bočného väzu ľavého kolena, poškodenie vnútorného menisku ľavého kolena. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení u poškodeného A. H. tento zodpovedá výpovedi poškodeného – teda poranenie mohlo vzniknúť priamym úderom palicou, rovnako tak mechanizmus vzniku poranení u poškodeného A. H. aj keď sa nejednalo o typický mechanizmus je nutné pripustiť aj keď sa jedná o netypickú možnosť vzniku poranení ľavého kolena.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, ku ktorým dospel okresný súd na základe vykonaného dokazovania tieto boli odvolacím súdom hodnotené ako správne vychádzajúce predovšetkým z dôkazov v podobe výsluchu svedkov poškodeného A. H. a A. H., ktorí potvrdili, že útok bol vedený obžalovaným A. B. ml. a smeroval voči ich osobám. V neposlednom rade okresný súd vychádzal aj zo záverov znaleckého posudku č. 7/2018 vypracovaného Ústavom súdneho lekárstva a medicínskych expertíz K. A. C. Q., ktorý uviedol, že zistené poranenia u poškodeného A. H., že aj keď je priamy mechanizmus spôsobenia zranenia netypický sa môže vyskytnúť. Ide o prípad, ak rameno bolo mierne odtiahnuté od tela, resp. mierne zapažené a náraz smeroval do ramena v hornej časti. V takomto prípade mohlo dôjsť ku zraneniu palicou.

K zraneniam poškodeného A. H., znalec uviedol, že mechanizmus vzniku uvedených poranení (ľavého kolena) korešponduje s vzniknutým poranením (úderom palicou z vonkajšej ľavej strany) aj keď je nutné doplniť, že poškodený A. H. utrpel v minulosti úraz a bol ošetrovaný v ambulancii NsP Michalovce. Je preto s najvyššou pravdepodobnosťou možné, že oslabené kolenné väzy sa mohli podieľať na mechanizme vzniku úrazu ľavého kolena dňa 4.10.2011, po údere palicou na vonkajšie partie ľavého kolena poškodeného A. H., - čo mohlo viesť k ľahšiemu vzniku predmetného poranenia.

Pokiaľ ide o výpovede obžalovaných, B. I. a B. A., je zrejmé, že medzi jednotlivými výpoveďami existovali rozpory. Obžalovaný A. B. st. uviedol, že ho bili obaja poškodení rukami, pričom obžalovaný B. ml. uviedol, že v čase príchodu na miesto, ho už poškodení čakali, kedy mal A. H. obžalovaného palicou udrieť po chrbte, čím mal obžalovanému A. B. A. spôsobiť zlomeniu rebra. Pravdivosť výpovede obžalovaného B. ml. bola preverená znaleckým posudkom (ÚSLME) ktorý nediagnostikoval u obžalovaného zlomeninu rebra.

Odvolací súd v rámci prieskumnej činnosti sa zaoberal aj otázkou či obžalovaný nekonali v nutnej obrane a dospel k záveru poukazujúc na podrobné dôvody uvedené v napadnutom rozsudku, kde súd prvého stupňa poukázal na znenie § 25 Tr. zák. o nutnej obrane a v rámci hodnotenia dôkazov jednotlivo a súhrne dospel k správneému záveru, že obžalovaný A. B. ml. nekonali v medziach nutnej obrany.

Krajský súd záverom poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného A. B. A..

Pokiaľ ide o výrok o treste okresný súd sa adekvátnym spôsobom vysporiadal s osobou obžalovaného A. B. A.. a jeho predchádzajúcim životom. Okresný súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, vychádzal zo zákonných podmienok ukladania a účelu trestu vyplývajúcich z ustanovení § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák. a po správnom a zákonnom ustálení prevažujúcich poľahčujúcich okolností, a § 39 ods. 1 Tr. zák. (dĺžka doby od spáchania skutku viac ako 12 rokov) dospel k zákonnému záveru o uložení výchovného trestu v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu ani vo vzťahu k výroku o náhradách škody pre poškodené strany tak, ako je to zrejme z výroku napadnutého rozsudku, keďže tieto výroky majú svoj základ vo výsledkoch vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa, preto odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. ml. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.